

АКАКЎНГЛИ

«Музфакдаги йигитнинг сўзи олдим, бир. Абдуллага телеграмма жўнатдим, иккинчи».

Абдулла тоғасининг ўғли эди. У кишлоқ хўжалик институтининг агрономлик факультетини тугатиб, нўлланма билан Фарғона водисидagi дондор бир колхозга ишга бориб, ушарда уйли-жойли бўлиб қолган. Уч йилча бурун оғаси аяфот этган, онасини ҳам ўзи билан олиб кетган. Шу-шу тоғасининг оиде-инда бир куришчиларди.

— Домла... Гаират ака... Гаират орқасига ўтирилди. Қаршисида бир қиз энтилиб турарди. Ёлқосини қоплаб олган қалин кўнор сочлари бироз тўзган, оёғида тағирми бир қарин келадиган туфли, шик. Тилларини қопласа ботгаётган кўнорини сўнгги заррин нурларида майин товланади.

— Нима дейсиз? Йигитнинг чехраси ҳоркин, кўзларида малол ифодаси аққол созилиб турарди. Қиз тараддулланди.

— Мен... Зочет қаршим бор эди. Шунинг тоғираси деади, деадикики эади... Бу қиз нимага деади ушунга? Ҳозир Гаират институтга қайтиб эаёт олсинми! Шу тоғда-э?

— Қайси факультетда ўқийсиз?

— Дефакда.

— Зочетчани олигинчи.

Қиз янги-яңи эриқлаб турган сумкасида икитион дафтерчасини олиб, ишончирмай Гаиратга узатди. Йигит икки-уч келам наридаги скамийага бориб ўтириб-да, тезгина белти қўйиб, тепасида тазкиубулаиниб турган қизга кайтарди. Ахбаб, шаддоқ, кўзларининг сўзи билан айтадиган, «ёшгина, чиройли», ўзининг талабчелини, қаттиққўлиги билан тездэ студентларнинг оғизига тушган Гаират Аззамов шунми! Гаират қизининг кўзларини шу маънони илғиди. У тезгининг қамаятириб кетётган турнақатор машиналарини илдам кесиб ўтиб-да, хибобан оралаб кета бошлади. У бу ердан ҳар кунини ўтади. Эрталаб ҳам, кечқурун ҳам. Фақат аҳён-аҳёндан, ҳаддан ташқари чарчаган кезларда бироз дам олиб ўтирарди. Гаират йўлга четидидаги скамийага ўтирди.

Ана, бир йигит уч-турт ашар ширинига илти болини етаклаб келаяпти. Йигитнинг бир кўлида тўрхалта. Боланинг бурун кўлида пирожное. Унинг лабларига, юзларига пирожноенинг ушқолари ёпишиб қолган. Бола кўласини силкичиб, лунжи тўла адасига нимидир дегар, аммо йигит унинг сўзини илғаб-ёқмас, ўғилчасининг лўлини юзлари қизариб, қол-қора муноқодок кўзларига иш тулиб кетган. Нҳқот йигит унинг галини тушуниб, тўппа-тўғри Гаират ўтирган скамийага томон келб бошлади. Қўлидаги тўрхалтини скамийанинг бир четига қўйди. Болакай ҳам ўтирди.

— Оббо сен-ей, чарчадингми, Махмуд, ие, юзининг қара, йигит шилининг чўнтагидан рўмолчасини олди-да, аёйлаб ўғилчасининг юзини арта бошлади.

Махмуд... Махмуд. Гаират ортқи ўтиролмади. Уридан туриб, кета бошлади. Нотениш йигитнинг сўзини эшитган эахоти кўз олдига арқ элиб, нозиккина, қирра бурун, қоллари туташиб кетган бир қиз келган. Унинг сиймаси кўз олдига келди-ю, шундайлигича тураверди, кет-

мади. Гаират уни охириг марта бундан тўрт йил бурун, тўинда кўрган эди. Уша кеча Гаират қўлида тор, бир-бирдан дилрабо кўшиқлар айтиб, ўтирганларини хушунд эади. Махмудга бахт тилеб, қадаҳ кўтарди. Ушанда қиз нҳқосини сон-саноксиз чироклар ерунда жонирлаб турган қадаҳдан нечундир узмаганига, фўқат қарсаклар янграганигага ўзинга алам билан бир зум назар тешлаганига эадибор бермаган эди.

Институтин битирадиган илти диплом ишини машинакалтиш учун елиб-югуриб юрган-да, бир курдосида нашриетда ишлайдиган Махмуднинг олдида олиб борган. Қизнинг очиклигин себаб бўлгани, тездэ дўстлосиб кетишди. Улар тез-тез учрашиб туришди. Эади бундай чўқурроқ уйлаб қараса, Гаират Махмуд билан кино-театрларга бориб турар, саир қиларкан-у, қизга сирдош дўст, бўлажақ эр деб эмас, балки буш вақтичи кўнглини ўтказиш, учун восита деб кэар экан. Бироқ... Вақт ўтган эди.

ХИКОЯ

сари Махмудани тез-тез эслайдиган бўлиб қолди. Қайси бир қиз билан танишмасин, беихтир ҳейлан уни Махмуд билан солиштирар, натижада бу танишув бир-икки учрашудан нари ўтмасди. Қизки, нега ўша кезларда қизга, эадибор бермадикини! Хейл-хейл эана шу саволга дурустроқ жавоб топилмасди.

— Гаират уйга келганда вақт алпмаҳал бўлган. Уни онаси қаршиди.

— Келдингми, болам... У саволга жавоб ҳам кутмай ҳовли эадагиди ошқонга кириб кетди. Ҳар сефтор онаси, эах Гаират бўлсин, ҳақ укаси Камол бўлсин, шундай қиланди: оват, ҳейл чой келтириб, сўнг ҳақ-олаб сўрайди.

Гаират дарвозахона енидаги уйга кирди. Қўлидаги портфелни қили дерваза ўртасига қўйилган стол устига ташлади. Кэни эади ҳозир хеч ким уни бозовта қилмас. Тилига қарши онасининг овози эаиштилди.

— Овақтинги иситдим, болам, шу ерга олиб келдим! У кўзини олди. Раҳима ҳола остонда унинг оғизига маҳтал бўлиб турарди. Онасининг бундай туриши Гаиратнинг гашини келтирди.

— Бораверинг, ўзим айвонга чиқаман, — Гаират алпачуч бўлиб онасининг ортидан тикилди. Уксининг уйлишини хўсусида гал бўлгидан бери онаси ҳар бир кичир-кичирда Гаиратнинг раъйига қарабидан бўлиб қолди. Бундан Гаиратнинг жаҳли чикар, баъзан Раҳима хилдан гал билан сийлаб ҳам ташларди. Аммо онасида нима айб? У ўрнидан туриб ҳовлига тушди. Икки уй ўртасидан бир тарафига панжара тўтиган айвонга борди. Қўзи телевизор устидида газетга тушди. Қизиксиниб очди. Зарҳал ҳарфлари товланиб турган бир даста тахлифнома экан, Бирини олиб хонтахта ёнига, кўрпанга чўнди. Тахлифноманинг икки бурчидида укаси билан келинини сурати. Дуруст, полудаккина қиз экан. Ушн ҳам савогаган ҳолда кўпроқ Камолга тикилиб қолди. Дўпди ярашибди. Авваллари сира

қиймасди. Юзидида, ўспиринлик чоғида саёқ болаларга қўшилиб орттирган чандик урининг чехрасига қатъийлик ифодасини бағишлаган, бунинг акси уларок кўзлари қулиб турарди. Шу чоқкача эадибор бермаган экан-да: қизига Камол жудо-жудо чиройли кўриниб кетди. Гаират ҳаёлига шундай фикрини келтирганидан уялиб, ичиди узини койиди: «Худди кундош хотинларга ўхшаган. Унда нима гуноҳ, ахир?»

Юмшоқкина чувагини шипиллатиб қоронғулик кўйиндан онаси чикиб қолди. Қўлидаги лөгени, хонтахтага Гаиратга ақирок қўйди. Нойин қайтараркан, ўлига эади:

— Гаират, совимасин, ол, ўғлим.

— Узингиз-чи?

— Менга қарама, олавер.

— Камол ҳали келмадим, оини? — сўради Гаират.

— Келиб қолар. Боз айланб кетаман, деб чикиб кетганди.

Шу он кўча эаиқининг гичирлаб очилгани, қадам товушини эаиштилди. Камолнинг ширексиф хиргойиси келди.

— Оин, қалай, ўтирибсизларми? Яхши келдингизми, ака? — у шундай деб панжарага сўради.

— Ут бу ёққа. Бунча бемаҳал юрмасанг?

— Узим, шундай. Огайилар билан бир ўтиришиб қолдик. Камол шундай деб эаидадан чикди ва айвоннинг чап томонидида эаиқка бораркан, қўзи Гаиратнинг енида этган тахлифномага тушди.

— Ака, келингизининг суратини кўрдигизми, чакимас-э?

Кайфада гурур билан айтилган бу сўзга, турғирог, унинг оғизига Гаиратнинг иззат-нафисига тоғадиган алланима бер эди. Ана шу каланима Гаиратнинг юрагига ўқдек болтиб, эаиқрибатиб юборди. Унинг лаблари пир-пир уча бошлади, ранги ўди. Камолнинг кайфи теркоб кетди. Акасининг қўнглига қаттиқ тоқанисини сўнгги дақиқада сезиб қолган. Аммо вақт ўтган эди. Орага ноқулай жимлик тушди.

— Кийимингизни олмастирал-қол, Камол, — ўғилсизлик ширасини сеадирмасик учун Раҳима ҳола шомча-пиша сўз қотди. Аммо онанинг ҳолатига кес келмаган бу гали ўғилсизлигини янеда бўрттириб юборди: — Кўнглингда олма, болем, укенг ҳали ёш-да, ёш, — ўзи ҳам ишончирмай та-салии берди катта ўғлига.

— Нега ундай дейсиз, оини, хечқиси йўқ, — Гаират терзи бир совуққонлик билан шундай деб ўрнидан турди. Айвон эаиқсидан тушар экан, онасининг шиксте овози қўлгоғига қалинди.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинилди. Гаират эана шу йўқотиш-ни сезарди-ю, ўзи учун эаиз бўлган гуягунинг бундай эаиз, тўсатдан йўқ бўлганига нечундир ақинамас, фўқат ич-ичидида хис қиларди, ҳалос.

— Юрагининг кенг қил, онанг айтигани, болам...

Гаиратнинг қалбини бир оғрик чағаллабди, пешонасига совуқ тер чикди. Дилида бир нима чирт эади: узингдан бўлди. Шу лаҳзада Камол билан ўзининг ўртасида бегоналикнинг муахши ширасини ҳамда эсини танигандан бери икковини боғлаб турган нимадир йўқолганигини дефўзетинил